

YÜKSEKÖĞRETİM KANUNU'NDA YER ALMASI GEREKEN TEMEL İLKELER HAKKINDA RAPOR*

4.11.1981 tarih ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu, yürürlüğe girdiği günden bu yana yoğun tartışmalara konu olmuş bir yasadır. Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Akademik Genel Kurulu'nun 10.9.1992, Ankara Üniversitesi Senatosu'nun 15.9.1992 tarihli kararlarıyla görevlendirilen Komisyonumuz, bu tartışmalara girmekte bir yarar görmemekle birlikte; onbir yıllık bir uygulamadan sonra Yükseköğretim Kanunu'nun getirdiği sistemin değerlendirilmesi için yeterli bir zaman geçtiği düşüncesindedir. Komisyonumuz, ülkemizde bu süre içinde edinilen tecrübeler önceki uygulamalarla karşılaştırılıp dünyadaki çağdaş gelişmelerin ışığında değerlendirildiğinde, yürürlükteki yüksek öğretim sisteminin yeni bir yasa ile aşağıdaki temel ilkeler doğrultusunda değiştirilmesi gerektiği kanısına varmıştır:

I. ÜNİVERSİTELERİN AMAÇLARI VE GÖREVLERİ

Bilgi çağında üniversitelerin önde gelen amaç ve görevleri, çeşitli dallardaki fakülte, yüksek okul, enstitü, araştırma ve uygulama merkezleri ile bilimsel araştırma ve incelemeler yapmak, yeni bilgi ve teknolojiler üretmek, yüksek öğrenime dayalı meslek adamı ve uzmanlar yetiştirmek, bilim verilerini halka yaymak ve yetişkinler eğitime katkıda bulunmak, ülke sorunlarının çözümünde Hükümete veya ilgili kurum ve kuruluşlara bilimsel yönden yardımcı olmaktır.

II. ÖZERKLİK

Üniversitelerin bu görevlerini en iyi biçimde yerine getirmeleri, ancak özerk bir yapı içinde gerçekleşebilir. Özerklik, yalnız bilimsel

(*) Bu Rapor, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Akademik Genel Kurulu'nun 10.9.1992, Ankara Üniversitesi Senatosu'nun 15.9.1992 tarihli kararlarıyla Yükseköğretim Kanunu'nda yer alması gereken temel ilkeleri saptamak üzere görevlendirilen ve Prof. Dr. Erol Cansel, Prof. Dr. Muallâ Üncel, Prof. Dr. Hikmet Sami Türk, Prof. Dr. Lale Sirman ve Prof. Dr. Oya Araslı'dan oluşan Komisyon tarafından hazırlanmış olup; Komisyon Başkanı Prof. Dr. Erol Cansel'in 8.12.1992 tarihli yazılarıyla A.Ü. Rektörlüğü ile A.Ü. Hukuk Fakültesi Dekanlığı'na sunulmuştur.

alanda değil, onun vazgeçilmez bir parçası olan yönetim alanında da sağlanmalı ve hizmetin gereklerine uygun bir mali özerklikle tamamlanmalıdır.

A— Yönetim Özerkliği

1. Fakültelerin Tüzel Kişiliği

Üniversitelerin genel özerkliği ve tüzel kişiliği içinde fakülteler de, bilim ve yönetim özerkliğine ve tüzel kişiliğe sahiptirler. Şu kadar ki bütün fakülteleri aynı yerde bir arada bulunan üniversitelerde fakülteye tüzel kişilik verilmesi, ilgili üniversite senatosunun kararına bağlanabilir.

2. Üniversite ve Fakültelerin Yönetimi

Her üniversite ve fakülte, kendi öğretim üyelerince veya onlar tarafından demokratik usullerle seçilen organlarca yönetilir. Ancak rektörler, Yükseköğretim Kurulu ve Yükseköğretim Denetim Kurulu üyeleri gibi belirli yüksek görevlere seçilenlerin devletin başı sıfatıyla Cumhurbaşkanının imzasıyla atanmalarının özerkliğe aykırı düşme-yeceği düşünülmektedir.

“Mütevelli heyeti” sistemi ise, özellikle Devlet üniversitelerinde özerklikle bağdaşmaz.

Bu çerçeve içinde üniversite ve fakülte organlarının aşağıdaki ilkeler doğrultusunda oluşturulması uygun olacaktır:

a) Senato, üniversitenin; fakülte kurulu, fakültenin en yüksek ve en geniş akademik organıdır. Senatonun bugünkü oluşum biçimi korunmakla birlikte; fakülte kurulu, tüm öğretim üyeleri ile en az iki asistan temsilcisinden ve öğretim görevlileri ve okutmanlarca seçilecek birer temsilciden oluşmalıdır. Bununla birlikte öğretim üyesi sayısı, örneğin 70 gibi belirli bir rakamı aşan fakültelerde fakülte kurulunun anabilim dallarından seçilecek temsilcilerden oluşmasına olanak tanınabilir.

Fakülte kurulunda öğrencilerle ilgili konularda öğrenci temsilcileri de dinlenir.

b) Üniversite ve fakülte yönetim kurulları, üniversite ve fakülteyi ilgilendiren ve başka bir organın görev alanına girmeyen bütün konularda yetkili karar organıdır. Yönetim kurullarının bugünkü

oluşum biçimi ilke olarak korunmakla birlikte, fakülte yönetim kurulunda profesör ve doçent üyeler yanında bir asistan temsilcisine de yer verilmelidir.

Fakülte yönetim kurulunda öğrencilerle ilgili konularda öğrenci temsilcileri de dinlenir.

c) Fakültelerde bilim, anabilim ve bölüm başkanları, ilgili birimin öğretim üyelerince seçilir ve dekan tarafından atanır.

d) Rektör, üniversite tüzel kişiliğinin temsilcisi, senato ve üniversite yönetim kurulu kararlarının uygulayıcısı; dekan, fakülte tüzel kişiliğinin temsilcisi, fakülte kurulu ve fakülte yönetim kurulu kararlarının uygulayıcısıdır. Rektör, her üniversitede tüm öğretim üyelerinin bir arada yapacakları bir toplantıda aynı üniversitenin profesörleri arasından; dekan, fakülte kurulunca aynı fakültenin profesörleri arasından seçilir. Rektör seçiminde oyların salt çoğunluğunu kazanan aday, Cumhurbaşkanı tarafından; dekan seçiminde oyların salt çoğunluğunu kazanan aday, rektör tarafından göreve atanır. (Önerilen seçim ve atama usulü, Anayasa'nın 130. maddesinin VI. fıkrasının değiştirilmesini ya da bu fıkranın tamamıyla çıkarılmasını gerektirmektedir).

Rektörün görev süresi üç, dekanın görev süresi iki yıldır. Aynı kişi arka arkaya iki defadan fazla rektör veya dekan seçilemez. Bu kayıtlarla rektör, her defasında başka bir fakültenin öğretim üyeleri arasından seçilir. Aynı fakülteden yeniden rektör seçilebilmesi için daha önce diğer bütün fakültelerden rektör seçilmiş olması gerekir.

Yeni üniversitelerin kuruluşunda kurucu rektörler, Yükseköğretim Kurulu'nun önerisi üzerine Cumhurbaşkanı tarafından; yeni fakültelerin kuruluşunda kurucu dekanlar, senatonun önerisi üzerine rektör tarafından atanır.

B— Bilimsel Özerklik

1. Bilimsel Araştırma ve Yayın Özgürlüğü

Öğretim üyeleri ve yardımcıları, serbestçe bilimsel araştırma ve yayın yaparlar.

2. Öğretim ve Sınav Programları

Çağdaş gelişmelere uygun olarak her fakültede bilim ve anabilim dalları ile bölümlerin kurulması, birleştirilmesi veya kaldırıl-

ması; öğretim, ders ve sınav programlarının hazırlanması, derslerin zorunlu ve seçinlik olanlarının belirlenmesi, fakülte kurulunun kararı ve üniversite senatosunun onayı ile yapılır; ayrı üniversitelerin fakülteleri arasında denklik ve koordinasyon sağlanması için Yükseköğretim Kurulu'na bilgi verilir.

3. Bilimsel Denetim

Üniversitelerde bilimsel denetim, öz denetim ilkesine göre gerçekleştirilir. Bu amaçla öğretim üye ve yardımcılarının yıllık çalışma raporları, bilim veya anabilim dalları ve bölümler itibariyle birleştirilerek fakülte kurulunda okunur ve tartışılır.

C— Malî Özerklik

1. Bütçe

Üniversiteler, birer katma bütçe ile yönetilir. Her üniversite tarafından ayrı ayrı hazırlanacak bütçeler, üst kuruluşların bütçeleri ile birlikte Yükseköğretim Kurulu tarafından Millî Eğitim Bakanlığı'na sunulur; genel ve katma bütçelerin bağlı olduğu ilkelere göre yürürlüğe konur ve denetlenir.

Üniversite bütçelerine üniversitelerin görevlerini yerine getirebilmeleri, çağdaş bilim ve teknolojinin gereklerine uygun araştırma, öğretim ve yayın yapabilmeleri için yeterli ödenek konur.

2. Döner Sermaye İşletmeleri

Döner sermaye işletmeleri, üniversitelerin gereksinme duydukları malî kaynakların bir bölümünü sağlamak bakımından yararlı bir araç olmakla birlikte; verecekleri hizmetler karşılığında elde edecekleri gelirler, cari fiyatların üstünde aşırı kâra dönüşmemelidir.

Döner sermaye işletmeleri, her fakültenin özelliklerine uygun olarak fakülte kurulunca kabul edilecek ve üniversite senatosunca onaylanacak yönetmelikler çerçevesinde çalışırlar.

III. ÜST KURULUŞLAR

A— Üniversitelerarası Kurul

Üniversitelerarası Kurul, üniversiteler arasında akademik yönden koordinasyon sağlamak, üniversitelerin öğretim üyesi gereksin-

mesini dengeli bir biçimde karşılayacak tedbirler önermek, üniversitelerin tümünü ilgilendiren yasa ve tüzük tasarıları ile yönetmelikleri hazırlamak üzere oluşturulan özerk bir kuruluştur.

Kurul, üniversitelerin rektörleri ile her üniversite senatosunun o üniversitenin toplam öğretim üyesi sayısı ile orantılı olarak üç yıl için seçeceği en az bir, en çok beş profesörden oluşur. Kurul başkanı, bir yıl için rektörler arasından ve doğrudan doğruya Kurul'ca seçilir. Aynı rektör, arka arkaya iki defadan fazla başkan seçilemez. Bu kayıtlı Kurul başkanı, her defasında başka bir üniversiteden seçilir; aynı üniversiteden yeniden başkan seçilebilmesi, daha önce diğer bütün üniversitelerden başkan seçilmiş olmasına bağlıdır.

B— Yükseköğretim Kurulu

Yükseköğretim Kurulu, genel kalkınma planları ile belirlenen hedefler doğrultusunda ülke gereksinmelerine ve çağdaş bilim ve teknoloji gereklerine uygun bir yüksek öğretim planlaması yapmak, yükseköğretim kurumları arasında koordinasyon ve işbirliği sağlamak, uygulamayı izleyip değerlendirerek yetkili makamlara önerilerde bulunmak, bu arada yeni üniversiteler ve fakülteler açılmasını önermek üzere oluşturulmuş, tüzel kişiliği haiz özerk bir kuruluştur.

Kurul, tam sayısı yasa ile belirlenecek üyelerinin çoğunluğu Üniversitelerarası Kurul'ca profesörler arasından; diğer üyeleri ise Bakanlar Kurulu'nca Millî Eğitim ve Maliye Bakanlıkları ile Devlet Planlama Teşkilâtı'nda görevli üst düzey yöneticiler ve değişik alanlarda üstün hizmetleri ile tanınmış kamu görevlileri veya emeklileri arasından seçilmek ve Cumhurbaşkanı'nca atanmak suretiyle oluşturulur. Böylece Kurul, örneğin onbeş üyeden oluşabilir ve bunlardan dokuzu Üniversitelerarası Kurul, altısı Bakanlar Kurulu tarafından seçilebilir. (Yükseköğretim Kurulu öğretim üyelerinin seçimi ve atanması için önerilen usul, Anayasa'nın 131. maddesinin III. fıkrasının değiştirilmesini veya tamamıyla çıkarılmasını gerektirmektedir).

Yükseköğretim Kurulu başkanı, profesör üyeleri arasından doğrudan doğruya Kurul'ca seçilir.

Kurul üyelerinin görev süresi üç yıldır. Aynı kişi, arka arkaya iki defadan fazla üye seçilemez.

C— Yükseköğretim Denetleme Kurulu

Yükseköğretim Denetleme Kurulu, üniversitelerde araştırma ve öğretim çalışmalarının mevzuata uygun olarak yürütülüp yürütül-

mediğini bilimsel özerklik ilkesini zedelemeyecek biçimde denetlemek, gerektiğinde sorumlular hakkında soruşturma yapmak üzere oluşturulmuş; tüzel kişiliği haiz, bağımsız bir kuruluştur.

Kurul, tam sayısı yasa ile belirlenecek üyelerinin çoğunluğu Üniversitelerarası Kurul'ca profesörler arasından; diğer üyeleri ise Sayıştay, Danıştay ve Yargıtay'ın ayrı ayrı kendi üyeleri arasından ve Bakanlar Kurulu'nun biri Millî Eğitim Bakanlığı'ndan olmak üzere üstün hizmetleri ile tanınmış üst düzey kamu görevlileri veya emeklileri arasından seçilmek ve Cumhurbaşkanı'nca atanmak suretiyle oluşturulur. Böylece Kurul, örneğin onbir üyeden oluşabilir ve bunlardan altısı Üniversitelerarası Kurul, üçü her birinden bir üye olmak üzere Sayıştay, Danıştay ve Yargıtay, ikisi Bakanlar Kurulu tarafından seçilebilir. Kurul başkanı, profesör üyeleri arasından doğrudan doğruya Kurul'ca seçilir.

Kurul üyelerinin görev süresi üç yıldır. Aynı kişi, arka arkaya iki defadan fazla üye seçilemez.

Kurul, re'sen, üniversitelerin başvurusu, Yükseköğretim Kurulu'nun istemi veya şikâyet üzerine yapacağı denetleme veya soruşturma sonuçları ile önerilerini belirten raporunu duruma göre gereği yapılmak üzere Yükseköğretim Kurulu Başkanı'na veya ilgili üniversite rektörüne gönderir.

IV. ÖĞRETİM ÜYELERİ VE YARDIMCILARI

A— Akademik Unvanlar ve Kazanılma Koşulları

1. Akademik kariyerin her üç basamağında, yani doktora veya tıpta uzmanlık, doçentlik ve profesörlükte adayın bu amaçla hazırladığı orijinal bir tez, doçentlik ve profesörlükte ayrıca diğer yayımlarıyla bilimsel yeterliğini kanıtlaması gerekir. Halen profesörlüğe yükseltilmeye aranan "uluslararası düzeyde orijinal yayımlar yapmış olmak" koşulu ise, kavramın belirsizliği ve kötüye kullanılması olasılığı nedeniyle kaldırılmalıdır. Doçentlik ve profesörlüğe yükseltilmeye önceki unvanla -sırasıyla- dört ve beş yıllık hizmet koşulu aranır.

Üniversite dışı makamlarca hiçbir kimseye hiçbir akademik unvan verilemez.

2. Asistanlık ve araştırma görevliliği, iki ayrı kurum olarak düzenlenmelidir.

a) Asistanlık, üniversite öğretim üyeliği mesleğinin doğal kaynağıdır. O nedenle asistanlar, genel olarak asaletlerinin onaylanmasından sonra sürekli kadroya atanırlar. Tıp fakültelerinde sürekli kadroya atanmak için uzmanlık yetkisini kazanmış olmak koşulu aranabilir ya da uzmanlık öğrencileri için ayrı kadrolar ayrılması yoluna gidilebilir.

Sürekli kadroya atanmak, asistanların en çok beş veya altı yıl gibi belirli bir süre içinde doktora yapmaları ya da doçentlik sınavını başarmaları zorunluğunu kaldırmaz.

b) Araştırma görevlileri, belirli araştırma, inceleme veya uygulama projeleri için ve belirli sürelerle atanan öğretim yardımcılardır. Bununla birlikte araştırma görevlileri de, aynı koşulları yerine getirmek kaydıyla akademik kariyere yönelebilirler.

Halen "araştırma görevlisi" unvanı ile çalışan öğretim yardımcıları, geçici bir madde ile "asistan" kabul edilirler. Ancak isteyenler, yeni anlamıyla araştırma görevlisi statüsüne geçebilirler.

3. Asistanğa giriş sınavında adayların bilimsel yeterlikleri ve yabancı dil bilgileri, bir bütün olarak değerlendirilir. Araştırma görevliliğine alınmada yabancı dil bilgisi koşulu, somut araştırma, inceleme veya uygulama projesinin gereklerine göre belirlenir.

Doçentliğe yükseltilmede birinci, profesörlüğe yükseltilmede ikinci yabancı dil sınavının başarıyla verilmesi gerekir. Yabancı dil sınavları, genel dil bilgisi yanında adayın kendi alanında yabancı dilde araştırma ve inceleme yeterliğine sahip bulunduğunu saptayacak biçimde yapılır.

Öğretim üyeleri ve yardımcılarının, özellikle asistanların meslekî bilgi ve yabancı dil bilgilerini geliştirebilmeleri için belirli sürelerle ve sırayla yurt dışına gönderilmelerini sağlayıcı programlar hazırlanır.

4. "Yardımcı doçentlik" unvanı, -halen bu statüde bulunanların hakları saklı kalmak kaydıyla- kaldırılmalıdır. Doğacak boşluğu doldurmak üzere doktorasını yapmış veya tıpta uzmanlık yetkisini kazanmış asistanlar, fakülte kurulu kararıyla -doçentliğe hazırlık çalışmalarını aksatmayacak ölçüde ve kendilerine ayrı bir ücret ödemek kaydıyla- ders vermekle görevlendirilirler.

5. Doçentlik sınavları yılda iki kez düzenlenir. Bilim sınavlarını yapacak üniversitelerarası jüriler, adayların başvurdukları bilim dallarına göre Üniversitelerarası Kurul'ca ad çekmek suretiyle belirlenir.

6. Öğretim üyelerinin çalışma yaş sınırı, 70 yaşını doldurdıkları tarihtir. Emekli olan profesörler "emeritus profesör" sıfatıyla üniversitede çalışmalarını sürdürebilirler.

B— Üniversitede ve Üniversite Dışında Çalışma

1. Öğretim üyelerinin ders ve sınav yükü, fakültelerin özellikleri ve sınıflardaki öğrenci sayısı dikkate alınarak belirlenir.

2. Yürürlükteki Yükseköğretim Kanunu'nda yer alan devamlı veya kısmi statü ve buna bağlı kadro ayırımı, dolayısıyla kısmi statüde görev yapan öğretim üyelerinin durumlarının iki yılda bir incelenmesi sistemi kaldırılmalıdır. Öğretim üyeleri, istedikleri takdirde yaptıkları veya yapacakları işin niteliği hakkında fakülte yönetim kuruluna bilgi vermek, üniversitedeki asıl görevlerini aksatmamak ve üniversite tazminatı almamak koşuluyla üniversite dışında kendi alanlarında serbest meslek çalışması yapabilirler ya da fakülte yönetim kurulunun uygun görmesi ve üniversite yönetim kurulunun onayı ile kamu kurum ve kuruluşlarında geçici olarak görevlendirilebilirler. Üniversite dışında serbest meslek çalışması yapan öğretim üyeleri, diledikleri zaman tam gün çalışmaya dönebilirler.

Öğretim üyelerine genel olarak mesleğe rağbeti sağlayacak ve tam gün çalışmaya özendirerek miktarda aylık ve üniversite tazminatı ödenir.

3. Yürürlükteki Yükseköğretim Kanunu'nun öğretim elemanlarının derneklere üye olmasını rektörün yazılı iznine bağlayan ve akademik onurla bağdaşmayan hükmü kaldırılmalıdır.

V. YENİ ÜNİVERSİTELER VE ÖĞRETİM ÜYESİ GEREKSİNİMLERİNİN KARŞILANMASI

A— Yeni Üniversite ve Fakülte Kurulması

Yeni üniversiteler, Yükseköğretim Kurulu'nun önerisi üzerine; yeni fakülteler, ilgili üniversite senatosu ve Yükseköğretim Kurulu'nun önerisi üzerine yasa ile kurulur. Yeni bir üniversite kurulması için en az üç fakülte bulunmalıdır.

B— Yeni veya Gelişmekte Olan Üniversitelerin Öğretim Üyesi Gereksinmelerinin Karşlanması

1. Gelişmiş üniversiteler, yeni ve gelişmekte olan üniversiteler için öğretim elemanı yetiştirmekle yükümlüdürler. Bu amaçla geliş-

miş üniversitelerin yüksek lisans ve doktora programlarında yeni veya gelişmekte olan üniversitelerin asistanları için yeterli kontenjan ayrılır.

2. Yeni veya gelişmekte olan üniversitelere öğretim üyesi akışını sağlamakta bilimsel ve maddî açılardan özendirici tedbirler alınmasına öncelik verilir. Bununla birlikte gelişmiş üniversitelerin öğretim üyeleri de, -kendi üniversitelerindeki bilimsel araştırma ve öğretim programları aksatılmamak kaydıyla- belirli süreler için yeni veya gelişmekte olan üniversitelerde görevlendirilebilirler. Görevlendirilen öğretim üyelerinin kadroları, kendi üniversitelerinde saklı tutulur.

Her iki konuda gelişmiş üniversitelerce sağlanacak akademik yardım, Yükseköğretim Kurulu'nun koordinasyonu altında yürütülür.

VI. ÖĞRETİM VE ÖĞRENCİLER

A— Öğretim Süresi ve Sınav Hakkı

1. Yürürlükteki Yükseköğretim Kanunu'nda öngörülen belirli sürelerde önlisans ve lisans düzeyi öğrenimini tamamlama zorunluğu kaldırılmalıdır. Böylece yasama organının sık sık af yasası çıkarmak suretiyle kaydı silinen öğrencilere yeni sınav hakkı vermesine gerek kalmayacaktır. Yürürlükteki Kanun'da öngörülen sürelerde önlisans ve lisans öğrenimini bitirmeyen öğrenciler, bu sürelerin dolmasından sonra "sınav harcı" ödemek suretiyle sınava girebileceklerdir.

2. Öğretim programları, her fakültenin kendi özellikleri içinde zorunlu temel dersler yanında öğrencilerin kişisel ilgilerine göre yönelebilecekleri çok sayıda seçimlik derse yer verecek biçimde düzenlenir.

Halen yüksek öğretim kurumlarında zorunlu olmamak koşuluyla okutulan beden eğitimi ve güzel sanatlar ise, ders konusu olmaksızın çıkarılıp isteyen öğrencilerin şimdiki beden eğitimi, resim ve müzik öğretmenlerinin rehberliğinde serbest zamanlarını değerlendirebilecekleri spor ve sanat kulüpleri etkinliklerine dönüştürülmeli; bu tür etkinlikler için öğrencilere fakülte veya üniversite içinde yer verilmelidir.

B— Öğrenci Konseyleri

1. Öğrenci derneklerinden ayrı olarak fakültelerde yönetim kurulunun gözetimi altında her sınıfta yılda bir kez yapılacak seçimlerle

belirlenecek ikişer öğrenci temsilcisinin katılacağı "öğrenci konseyleri" oluşturulur. Aynı yerde bir arada bulunan fakültelerden oluşan üniversitelerde bu konseyler, kendi istekleri ve üniversite yönetim kurulunun onayı ile tek bir konseyde birleştirilebilir.

Amacı öğrencilerin ortak sorunlarını fakülte yönetimine iletmek ve çözümlerine katkıda bulunmak olan öğrenci konseylerine fakülte ve üniversite içinde çalışmalarını yürütebilecekleri yer verilir. Kendilerini ilgilendiren konularda fakülte kurulu veya yönetim kurulunca dinlenecek öğrenci temsilcileri de, öğrenci konseylerince kendi aralarından seçilir.

2. Öğrenci dernekleri yanında öğrencilerin kişisel ilgilerine göre örneğin santraç, spor, kültür veya sanat kulüpleri gibi çeşitli alanlarda fakülte veya üniversite içi sosyal etkinliklerde buluşmalarını kolaylaştırıcı tedbirler alınır.

Saygıyla arz olunur.

Ankara, 8.12.1992

Başkan
Prof. Dr. Erol CANSEL

Raportör
Prof. Dr. Hikmet Sami TÜRK

Raportör
Prof. Dr. Oya ARASLI

Üye
Prof. Dr. Muallâ ÖNCEL

Üye
Prof. Dr. Lâle SİRMEN